

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1105/2020
25.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Велимир Вујисић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва „Philips“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Вук Драшковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4085/18 од 22.05.2019. године, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4085/18 од 22.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, пресудом П1 614/16 од 18.06.2018. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 16.05.2016. године, а којим је тужилји отказан уговор о раду (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужени да врати тужилју на рад на послове радног места представник за мале кућне апарате или друге послове који одговарају врсти и степену школске спреме тужиле у року од осам дана под претњом принудног извршења (став други изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужени да исплати тужилји на име изгубљене зараде износ од 1.667 евра бруто почев од 16.05.2016. године до исплате, са каматом по стопи законске затезне камате од 16.05.2016. године до исплате (став трећи изреке). Обавезао је тужилју да накнади туженом трошкове поступка износу од 153.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења (став четврти изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 4085/18 од 22.05.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду

П1 614/16 од 18.06.2018. године, у ставу првом, делу става другог изреке, којим је одлучено о тужбеном захтеву тужиље за враћање на рад, ставу трећем и четвртном изреке (став први изреке). Укинуо је пресуду Трећег основног суда у Београду П1 614/16 од 18.06.2018. године, у преосталом делу става другог изреке и одбацио тужбу тужиље у делу којим је тражила, да се обавезе тужени да распореди тужиљу на радно место које одговара врсти и степену школске спреме (став други изреке). Одбио је као неосноване захтеве тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка. Међутим, према оцени овог суда, у том делу наводима ревизије се не доводи у сумњу законитости и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је на основу уговора о раду од 26.09.2014. године засновала радни однос код туженог почев од 30.04.2014. године, на радном месту представник за мале кућне апарате на неодређено време и уговорена је основна зарада у износу од 1.667 евра, укључујући порез и обавезне социјалне доприносе који се плаћају из зараде. Оспореним решењем о престанку радног односа, тужиљи као запосленој код туженог на пословима представника за мале кућне апарате, отказан је уговор о раду због престанка потребе за обављањем послова на радном месту, услед организационих и економских промена код туженог, на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Према образложењу оспореног решења, дошло је до укидања радног места представник за мале кућне апарате, зато што је услед потребе за оптимизацијом пословања дошло до редефинисања пословне стратегије на пољу продаје малих кућних апарата и одлучено да се ове активности обављају екстерно од стране самих локалних дистрибутера, с обзиром на то да тужени није продавац и увозник „Philips“ малих кућних апарата, већ дистрибутери тих уређаја на територији Републике Србије закључују уговоре директно са иностраним продавцем из „Philips“ групе, па их самостално увозе из иностранства, због чега је туженом постало неисплативо да има стално запослено лице за које се показало да их сами дистрибутери могу обављати. Како је тужиља била једини извршилац на овом радном месту, то је тужиљи отказан уговор о раду. Тужени је 25.04.2016. године донео одлуку о укидању радног места представник за мале кућне апарате на којем је тужиља радила и донео нови Правилник о организацији и систематизацији послова, који је истакнут на огласној табли туженог 06.05.2016. године, који је 14.05.2016. године ступио на снагу. Тужиљи је пре отказа уговора о раду исплаћена отпремнина у износу од 285.430,18 динара, као и све зараде и друга примања (тужба је поднета 14.06.2016. године).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиље, којим је тражила поништај оспореног решења о престанку радног односа отказом уговора о раду, да се обавезе тужени да врати тужиљу на рад и исплати на име изгубљене зараде износ од 1.667 евра бруто, почев од 16.05.2016. године до исплате са траженом каматом, као и у делу којим је одбачена тужба ради распоређивања на одговарајуће радно место.

У спору из радног односа, суд законитост оспореног решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Како је доношењу оспореног решења о престанку радног односа тужиљи отказом уговора о раду, претходило доношење одлуке туженог од 25.04.2016. године о укидању радног места на које је тужиља била распоређена, затим донет нови Правилник о организацији и систематизацији послова који је ступио на снагу 14.05.2016. године и оспорено решење донето на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/06, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14), услед престанка потребе за обављањем одређеног посла на којем је била распоређена тужиља, односно укидања таквог радног места, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

При том, како се наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде и ревизија одбија као неоснована, то није неопходно даље детаљно обрзлагати ову пресуду, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију, на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 414. став 1. и 165. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**